

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

In monte discipulos erudit ad sublimia. 21

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Ego sum vitis, &
vos palmites.*

In convivium Augustius admirationem.
Ubi vitem, cujus nos Palmites sumus, agnovetis,
Mirari desines
Tam lapidum ab illa vinum venisse.

ELOGIUM XXI.
IN MONTE DISCIPULOS ERUDIT
AD SUBLIMIA.

Matth. cap. 5.

*Vident turbas ascen-
dit in montem, &
cum sedisset, &c.*

*Se contemptos pu-
rassent, si ab eo essent
rejecti, non sic cum
relictis.*

*Et accesserunt ad
eum discipuli ejus.*

*Eructabat enim ab-
scondita à confitua-
tione Mundi.
Hic enim dicitur
fuisse Mons, in quo
ascendit.
Constantia symbo-
lum sessio.*

*Origo hac Christi
guttur.
Hi enim ambulando
philosophantur.
Sermo Christi totus
de beatitudine, de
qua inter homines,
magna litigia.*

*Alludit ad sessiones
Conciliorum quales
sunt Tridentino, &c.*

Vulgare dogma ne crederes,
Quod enodandum mundi Magister assumit.
Promiscuas multitudini fidere illud recusat.
Ne tamen Doctrinae reverentia
In contemptum cederet turbæ
Neminem à se ausus repellere
Omnes studuit declinare.

Auditores suos

Non numerat bonus orator, sed ponderat.
Sat illi magna concio Piscatores duodecim,
In quibus tamen omnes mundi Tribus crudiat.

Sublimia loquuturus

Parem argumento Cathedram exigens
In ipsam Thabor summitatem ascendit.

Monet advenas locus

Ne quid humile sapiant,

Situs vero ne quid instabile.

Soli sine fragore profluunt divinae torrètes sapiëntiæ;
Vel cum ab originis suæ sublimitate labuatur,

Imitantur soni moderatione silentium,

Peripateticus Christus non est,

Nec philosophia ejus ambulatoria;

Disciplina quietis traditur a sedente sedentibus;

Nec enim ea est de Beatitudine quæstio,

Quæ hominibus in eam unam intentis
Cursum, & non per otium debeat enarrari.

Utiliori argumento dedicari non potuit,

Hæc Orthodoxi Senatus sessio prima;

Pat fuit ante omnia

Anathe-

Anathema dici universæ mundi sapientiz,
 Et vulgatissimam de felicitate Hæresim,
 Opposito veritatis decreto damnari;
 Præcipiat crudelem indolentiam Stoicus,
 Indulgeat Bacchanalem licentiam Epicurus;
 Beatitas est illa saxorum, bestiarum ista,
 Et neutra Dei eadit in Theses,
 Quæ totæ solis pene pro miseris stant.
 Debent æumnæ hoc privilegium Christo,
 Quod felicitatis humanæ definitio sunt.
 De illius bonitate manavit,
 Quod jam non numerentur in malis.
 Declamantium in illas os clausit.
 Qui pro illis suum aperuit.
 Et sanè par fuit æternæ sapientiz
 Hanc descendendi ad homines occasione relinqui,
 Ut nemo præter ipsam detegeret
 Felicitatis arcanum,
 Quod ne divinaret quandoque Græcia,
 Ibi sepultum,
 Ubi illud quæsisse crederetur Amentia.
 Bonus præceptor
 Descripsit sua in Doctrina se totum:
 Seu egeat, seu lugeat, seu occumbat,
 In tuto posuit beatitudinem suam.
 Cui nihil horum officere definivit.
 Callidissima simplicitatis imitatione,
 Profunda sua regens consilia,
 Ea ponit Philosophiæ novæ Theoremata,
 Quibus, vel argumento ad hominem,
 Probetur Deus.

ELOGIUM XXII.

QUINQUE PANIBUS TOTIDEM
 HOMINUM MILLIA PASCIT.

Matth. 14. Marc. 6. Luc. 9. Ioan. 6.

Vide, ne justa sint in te urbium odia,
 Quando eas, si miraculis impleas, Civibus vacuas.
 Ubi tu fueris, ibi illico Justitium est;

Vagat

Vulgata enim felicitatem vel in divitiis, vel in æviciis consistit.

Theses Christi singula beatitudines.

Beati enim per ipsum qui lugent, qui persecutionem patiuntur, &c.

Et aperiens os suum docebat eos, dicens

Idem ferme sensus Lactantii, sibi agit de vera sapientia.

Collocavit enim felicitatem in paupertate in lacrymis, & his similibus.

Tota vita Christi ejus doctrina concordat.

Ita de Exordio orationis pro Milone loquitur Quintilianus. Ex concessis enim potest convinci omnium felicissimus, quia omnium pauperissimus, miserrimus, &c.

Odiusque urbibus Christus, in iis enim locum non invenit, & ab eis expulsus, &c.